

אחרייתם, ולמה? בגלל פי דור תהפוכות המה בנים לא אמון בם.

מיד קמו כל החברים ששמעו את הדברים הללו, ונשקו אותו על ראשו, ואמרו, אלו לא באנו לעולם אלא לשמע את זה - דינו, שודאי הקדוש ברוך הוא ושכינתו לא משתנים זה מזה, אבל לאחרים משתנה ומסתתר בכמה לבושים, ובכמה פסויים, ובכמה קלפות, ומשום זה אמר שלמה, עליו השלום, אל גנת אגוז ירדתי, שהוא היה יודע את כל הקלפות, ומשום זה לא השאיר אפלו מיני כשוף שלא ידע, משום שידע (לדעת) את הקלפות, והרועה הנאמן ישבר את כל הקלפות, ומוציא משם המת, שהוא יהו"ה, לארבעת צדדי האגוז, (שהם תהו ובהו וחשך ותהום), ומפרנס ממנו את אותה חולה שהיא אדנ"י, שבקלפות הללו שבאגוז, שהם תהו ובהו וחשך ותהום, אמר אסתירה פני מהם, ויש שנויים אחרים לטוב לכל אחד כפי מעשיו. לפעמים מתגלה להם בדמות אריה, זהו שפתוב אריה שאג מי לא ירא, לפעמים בדמות שור, זהו שפתוב בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, ולפעמים בדמות נשר, זהו שפתוב כנשר יעיר קנו, ופעמים בדמות אדם זקן, כמו שנדמה לאלו, שאמרו זה אלי ואנוהו, שהוא היה מתדמה להם בדמות זקן, ונאמר בהם (ב) ויניקו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל לאלו שתלויים ממנו ומשכינתו, לא משתנה לעולם.

ואתן התמורות הן סוד היבום, שנאמר בה ביבמה על הגאלה ועל התמורה, לקיים כל דבר, שלף איש נעלו ונתן לרעהו,

ואמאי בגין פי דור תהפוכות המה בנים לא אמון בם.

מיד קמו פלהו חבריא דשמעו מלין אלין, ונשקו ליה על רישיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא דינו, דודאי קודשא בריך הוא ושכינתיה לא אשתני דא מן דא, אבל לגבי אחרנין אשתני ואסתתר, בכמה לבושין, ובכמה פסויין, ובכמה קליפין, ובגין דא אמר שלמה עליו השלום (שירויא) אל גנת אגוז ירדתי, דאיהו הוה ידע בקליפין פלהו, ובגין דא לא שביק אפילו מיני דכשוף דלא ידע, בגין דיידע (ג"א למידע) בקליפין. ורעיא מהימנא איהו תבר כל קליפין, ונפיק מתמן מוחא דאיהו יהו"ה לארבע סטרי דאגוזא, (דאינון תהו ובהו וחשך ותהום), ומפרנס מגיה לההיא חולה דאיהי אדנ"י, דבאלין קליפין די באגוז דאינון תהו ובהו וחשך ותהום אמר (דברים לב) אסתירה פני מהם, ואית שנויין אוחרנין לטב לכל חד פפום עובדיה. (דף עב ע"א) זמנין אתגליא לון בדמות אריה, הדא הוא דכתיב (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא ירא, זמנין בדיוקנא דשור, הדא הוא דכתיב (דברים לג) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, וזמנין בדיוקנא דנשר, הדא הוא דכתיב (שם לב) כנשר יעיר קנו, וזמנין בדיוקנא דאדם סבא, כמה דאתדמיא לאלין דאמרי זה אלי ואנוהו (שמות טו ב). דאיהו הוה אתדמיין לון בדמות סבא, ואתמר בהו (ג"א ביה) (דברים לב) ויניקו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל לאלין דתליין מגיה ומשכינתיה לא אשתני לעולם.

ואינון תמורות אינון רזא דיבום, דאתמר בה ביבמה (רות ד ז) על הגאלה ועל